

Publicerad 2005-07-21 07:57 av Lénon

Adjö, lilla barn

Vi dansade den sommaren
på den vindpinade slätten
mellan hopp och förtvivlan

Av måsars skrik vaknade vi
fjättrade till marken
med kedjor av lycka och leda

Det var upp till oss att välja sida
ett val som ingen av oss
egentligen var mogen

Men hormonerna löpte amok
i kroppar
som blev våra mot vår vilja

Att vi någonsin hade varit barn
kändes plötsligt överkligt
och märkligt längesedan

Vi kunde inte påverka tiden

Vi dansade den sommaren
med vetskap om
att dansen snart skulle ta slut

Och plötsligt satt jag flera mil bort
och avståndet till närheten
blev allt större

Nu är jag vuxen
mycket
vuxen

Men emellanåt möts vi
för ett ögonblick
mitt i allvaret

Men våra ögon avslöjar
ett främlingskap
och en antydning om att det vi minns
inte är sant

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lénon med Poeter.se id #3813 innehar upphovsrätten